

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813212955
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813212955.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: CASH COLLECTORS SK s.r.o., Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovanému: B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX A. C. D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, 93 037 Lehnice 725, IČO: 42 264 154, o zaplatenie 647,20 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 258,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 21.07.2011 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.12.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 647/20 eur spolu s úrokom vo výške 18,40% ročne zo sumy 647,20 eur od 21.07.2011 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 647,20 eur od 21.07.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril dňa 14.08.2006 so spoločnosťou O. O., X.O.. zmluvu č. 0561500363 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky O. O. účinné od 1.8.2002 (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“), Osobitné obchodné podmienky O. O. pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní účinné od 01.02.2006 (ďalej len „Úverové podmienky“) a Sadzobník poplatkov O. O. (ďalej len „Sadzobník poplatkov“). Žalovaný sa v zmysle zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami a Sadzobníkom poplatkov a súhlasil s nimi. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1161,79 eur (ďalej len „úver“), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 32,36 eur, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.07.2011 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.07.2011. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaný sa zaviazal splácať úver podľa článku I. zmluvy, kde je uvedená výška úveru, druh úveru, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, výška splátok, periodicita splátok, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru, splatnosť úrokov, spôsob splácania, číslo účtu a iné základné podmienky splácania (ďalej len „Základné podmienky“). V zmysle Základných podmienok si zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver (ďalej len „úroková sadzba“) bola dohodnutá vo výške 18,40% ročne, ktorá bola dohodnutá ako pevná. V zmysle zmluvy si zmluvné strany dohodli

ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 24,08% ročne. Podľa zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok a Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí. Žalovaný sa v zmysle Všeobecných obchodných podmienok zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie. Žalovaný využil možnosť čerpať úver od O. O., avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval a dostal sa so splácaním do omeškania, ktorá ho na túto skutočnosť upozorňovala a vyzývala ho na úhradu jeho splatných záväzkov. O. O. vznikla pohľadávka voči žalovanému na sumu celkom 2640,19 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 2352,95 eur a z úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t.j. do 26.10.2010, na sumu 287,24 eur. O. O. a spoločnosť Havel, Holásek & Partners uzatvorili dňa 21.10.2010 v súlade s ustanovením § 524 a nasl. OZ zmluvu o postúpení pohľadávky č. 0919/2010/CE, na základe čoho predmetná pohľadávka s účinnosťou od 26.10.2010 na uvedenú spoločnosť. Slovenská sporiteľňa oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému doporučeným listom zo dňa 12.11.2010. Uvedená spoločnosť uzavrela dňa 01.12.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, na základe ktorej prešla pohľadávka zo zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Uvedená spoločnosť oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému oznámením zo dňa 3.1.2011, ktorým ho zároveň vyzvala na okamžitú úhradu pohľadávky. Ďalej žalobca uviedol, že neprikladá k návrhu zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predložené oznámenia o postúpení pohľadávky s odkazom na judikát Najvyššieho súdu SR R 119/2003 bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Žalobca sa domáha zaplata len nepremiľčaných splátok, ktorých konečná splatnosť nastala v zmysle čl. I Zmluvy dňa 20.07.2011 s tým, že pri uvedených splátkach ešte neuplynula premiľčacia doba. Vzhľadom na vyššie uvedené si žalobca uplatňuje pohľadávku vo výške 647,20 eur, ktorá pozostáva z 20 nepremiľčaných splátok, každá vo výške 32,36 eur a príslušenstva. V zmysle základných podmienok Zmluvy bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý zmluvný úrok vo výške 18,40% ročne, preto má žalobca právo žiadať od žalovaného zmluvný úrok v dohodnutej výške. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške, a to 9,55% ročne

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane žalovaného oznámil podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.06.2014, že vstupuje do konania na strane žalovaného s tým, že v ďalšom citoval ust. § 93 ods. 2,3,4 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj ust. § 25 ods. 1 písm. a) č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vo veci sa nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, špecifikáciou žalovanej sumy spolu s prílohami, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Na pojednávanie sa dostavil iba právny zástupca žalobcu. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil ani nežiadal odročit' pojednávanie.

Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že žalobca žalovaný nárok odvodzuje od zmluvy o úvere uzavretej pôvodne so O. O. zo dňa 14.08.2006, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 35000 Sk. Tento úver sa žalovaný zaviazal platiť riadne a včas, čo však nesplnil. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje iba 20 nepremiľčaných splátok a to splátky splatné od decembra 2009 do júla 2011 spolu vo výške 647,20 eur. Zároveň z tejto sumy žiadajú priznať aj úroky z úveru od 21.07.2011, t.j. od dátumu, ktorý nasleduje po dátume, kedy bola stanovená splatnosť, t.j. 20.07.2011. Taktiež od tohto dátumu žiadajú priznať úroky z omeškania. Na otázku súdu, čo v sebe zahŕňa výška splátky 32,36 eur uviedol, že splátka zahŕňa istinu, poplatok za správu úveru a taktiež aj úroky s tým, že nie je možné povedať, ktorá časť v akej výške z tejto splátky je poukázaná na tú ktorú položku, pretože stále sa tá výška menila v závislosti od konca mesiaca, ako boli splátky poukázané zo strany žalovaného. Na otázku súdu, či došlo k zosplateniu úveru uviedol, že nie. Žalobca ponechal žalovanému splatnosť úveru tak ako bola dohodnutá v zmluve o úvere, pretože v prípade zosplatenia, ako aj odstúpenia od zmluvy by bol žalovaný neprimerane zaťažovaný.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.04.2014 prostredníctvom právneho zástupcu v časti A) špecifikácia do dátumu 21.10.2010 uviedol, že žalobca uzatvoril dňa 14.08.2006 so spoločnosťou O. O., X.O.. (ďalej len „SLSP“) Zmluvu o splátkovom úvere. V súlade so zmluvou sa SLSP zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1161,79 eur a to jednorázovo a bezhotovostne. Žalovaný čerpal úver v plnej výške dňa 14.08.2006. V zmysle zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť SLSP

za úver dohodnutý úrok vo výške 18,40% ročne (ďalej len „úrok“). Úroková sadzba bola dohodnutá ako pevná do konečnej splatnosti úveru. Splatnosť úrokov bola v zmluve dohodnutá mesačne a to vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca. V zmysle čl. 5.2 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Úroky sa stávali súčasťou istiny len do dňa postúpenia pohľadávky, teda do dňa 21.10.2010, od tohto dňa boli počítané zvlášť. Čo sa týka poplatkov uviedol, že SLSP a žalovaný si v zmluve dohodli, že žalovaný nie je povinný zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru, takže úver bol poskytnutý bez poplatku. SLSP a žalovaný si v zmluve dohodli poplatok za správu úveru a to vo výške 1,99 eur mesačne, ktorý sa od 01.10.2010 zmenil na sumu 2,99 eur mesačne, poplatok za správu úveru bol splatný vždy ku koncu mesiaca a v zmysle čl. 5.2 Úverových podmienok. V zmysle čl. 16 Všeobecných obchodných podmienok bol žalovaný povinný zaplatiť aj iné poplatky, ktoré neboli určené v zmluve a to v zmysle Sadzobníka. Poplatky boli účtované do dňa postúpenia pohľadávky. K úrokom z omeškania uviedol, že v zmysle čl. 6.6 a 6.9 Úverových podmienok bol žalovaný povinný z omeškaných splátok zaplatiť SLSP úroky z omeškania a to vo výške určenej SLSP zverejnením. V zmysle prehľadu úrokových sadzieb bola do dňa 14.01.2009 použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40% ročne a od 15.01.2009 sadzba úroku z omeškania vo výške 8% ročne. V zmysle zmluvy bol žalovaný povinný splácať úver v mesačných splátkach vo výške 32,36 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2006 a posledná splátka dňa 20.07.2011. Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 257,31 eur (7751,90 Sk), pričom prvýkrát v omeškaní bol už s 1.splátkou vo výške 32,36 eur (975Sk), ktorú neuhradil riadne a včas (v deň splatnosti uhradil 352 Sk a splátku úveru doplatil dňa 16.10.2006 sumou 623 Sk). V zmysle čl. 5.4 Úverových podmienok sa úhrady žalovaného započítavali nasledovne: na splatné poplatky a náklady SLSP súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky, istina. Úhrady v celkovej výške 7751,90 Sk boli v sume 483,60 Sk započítané na splatný úrok z omeškania a v sume 7268,30 Sk na istinu úveru. Čo sa týka špecifikácie sumy 2640,19 eur ku dňu 21.10.2010 uviedol, že táto suma pozostáva z istiny vo výške 2352,95 eur a z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa 21.10.2010 vo výške 287,24 eur s tým, že v ďalšom bol uvedený výpočet istiny a úrokov z omeškania. K časti B) špecifikácia od dátumu 21.10.2010 uviedol, že žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. Žalobca žiada okrem žalovanej sumy 647,20 eur priznať aj príslušenstvo a to zmluvný úrok vo výške 17,30% ročne zo sumy 647,20 eur od 21.11.2011 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 647,20 eur od 21.11.2011 do zaplatenia. Na preukázanie svojich tvrdení predložil výpis z úveru č. 0561500363, ako aj Sadzobník poplatkov a náhrad O. O. X..O.. platný od 01.07.2006 a od 01.10.2010.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 24.06.2014, doručenom súdu dňa 27.06.2014, vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Súd uznesením č.k. 13C/35/2014-89 zo dňa 01.04.2015 námietku žalobcu zamietol. Žalobca následne dňa 17.04.2015 podal odvolanie proti tomuto uzneseniu. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu č.k. 19Co/138/2015-101 zo dňa 12.11.2015.

Právny predchodca žalobcu - spoločnosť O. O., X..O.. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 14.08.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561500363 podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa čl. I. predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie splátkového úveru veriteľom dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. Výška úveru predstavovala sumu 35 000 Sk, úroková sadzba bola určená ako pevná vo výške 18,40% ročne, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.09.2006 s tým, že výška splátky predstavovala sumu 975 Sk, ktoré splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosť úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca a konečná splatnosť úveru na deň 20.07.2011. RPMN bola vo výške 24,08%.

Podľa bodu 2. článku II. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Ako vyplýva z bodu 3. článku II. zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 4. článku II. zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa čl. 7 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou, nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta - fyzickej osoby, nepodnikateľa ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient - fyzická osoba, nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa čl. 7 bod 7.2.4. VOP banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere, a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

Podľa čl. 17 bod 17.4. VOP platia aj po skončení zmluvného vzťahu klienta a banky, až do úplného usporiadania ich vzájomných vzťahov.

Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ak aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (čl.18 bod 18.14 VOP).

V zmysle preambuly Obchodných podmienok O. O., X.O.. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom (ďalej len Obchodné podmienky), úverové podmienky upravujú právne vzťahy medzi bankou a dlžníkom vzniknuté na základe zmluvy. Úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a akejkoľvek inej zmluvy, uzatvorenej medzi bankou a dlžníkom, príp. tretou osobou v súvislosti s úverom alebo povoleným prečerpaním. Ak úverové podmienky obsahujú úpravu odlišnú od VOP, má úprava úverových podmienok prednosť pred VOP.

Banka poskytne úver spôsobom dohodnutým v úverovej zmluve, a to v primeranej lehote po splnení odkladacích podmienok, ktorých splnenie banka vyžaduje v súvislosti s poskytnutím úveru (čl. 1 bod 1.1 Obchodných podmienok).

Pohľadávku banky splatí dlžník splátkami v periodicite splátok dohodnutej v úverovej zmluve a vo výške splátky, pričom konkrétny spôsob splácania je dohodnutý v úverovej zmluve (čl. 5 bod 5.5.1. Obchodných podmienok).

Podľa záverečných ustanovení Obchodných podmienok všetky zmluvné vzťahy uzatvorené medzi dlžníkom a bankou týkajúce sa Úveru a alebo Povoleného prečerpania a bankou a tretími osobami, ktoré poskytli zabezpečenie pohľadávky banky sa dňom účinnosti úverových podmienok riadia Úverovými podmienkami, ak v nich nie je uvedené inak. Dlžník súhlasí s tým, aby Úverové podmienky nahradili pôvodné obchodné podmienky a obdobné dokumenty banky, ktoré dovtedy upravovali úverový vzťah, a to v rozsahu, v ktorom sa tieto podmienky a obdobné dokumenty banky nahrádzajú úverovými podmienkami, a že takéto zmluvné vzťahy sa budú riadiť VOP a úverovými podmienkami, ak v úverových podmienkach nie je uvedené inak. Úverové podmienky nadobúdajú účinnosť dňa 01.02.2006.

V liste zo dňa 12.11.2010 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že O. O., X.O.. postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 pohľadávku voči nemu na spoločnosť Havel & Holásek s.r.o..

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2011 adresovaným žalovanému spoločnosť Havel & Holásek s.r.o. žalovanému oznámila, že jeho pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy č. 561500363, ktorú uzatvoril so spoločnosťou O. O., X.O., bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.12.2010 postúpená na spoločnosť CASH COLLECTORS s.r.o.. Zároveň mu oznámil, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 01.12.2010 bol jeho záväzok voči spoločnosti CASH COLLECTORS, s.r.o. evidovaný vo výške 2640,19 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 52 ods. 1, Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101?ucinnost=28.11.2006>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (§ 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba K. J. S. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny

predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní je daná na základe predložených oznámení o postúpení pohľadávky zaslaných žalovanému.

Ďalej súd zistil, že podľa Zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.07.2011. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremičanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby, teda splátky splatné po 09.12.2010, žaloba bola podaná dňa 09.12.2013. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremičanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.12.2011, takto je spolu nepremičaných 8 splátok, nakoľko konečná splatnosť bola dojednaná na deň 20.07.2011.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Čo sa týka jednotlivých nárokov, úver bol žalovanému poskytnutý pri úrokovej sadzbe 18,40% ročne. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (august 2006, spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 13,05% ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi.

V zmysle VOP klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčastí a príslušenstva. Keďže žalobca má nárok na 8 nepremlčaných splátok, pričom nepremlčanými boli splátky, ktorých splatnosť nastala po 20.12.2010 každá v sume 32,36 eur, súd vyčíslil pohľadávku z úveru vo výške 258,88 eur a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 258,88 a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Ďalším nárokom uplatneným žalobcom bol nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 18,40% ročne zo sumy 647,20 eur od 21.07.2011 (teda po splatnosti úveru) do zaplatenia.

Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania . Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže v danej právnej veci bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na deň 20.07.2011, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci došlo k splatnosti úveru dňa 20.07.2011, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 20.07.2011, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp.zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn.. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/83/2013 zo dňa 0.05.2014.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti úroku vo výške 18,40% ročne zo sumy 647,20 eur od 21.07.2011 do zaplatenia zamietol.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal dňom nasledujúcim po splatnosti úveru do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 258,88

eur od 21.07.2011, ktorá výška je v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

O trovách konania vo vzťahu žalobca a žalovaný súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z uplatnenej sumy 647,20 eur bolo žalobcovi priznaných 258,88 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 40% a neúspech 60%, čo predstavuje úspech žalovaného ktorému po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 20%, no keďže žalovaný náhradu trov konania nežiadal a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplnuli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupuje na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bral zreteľ na to, že mimo oznámenia o vstupe a doručení všeobecne formulovaného vyjadrenia nevykonával vo veci žiadne iné úkony, nevyjadril sa k veci ani po doručení žaloby a príloh a nezúčastnil sa ani pojednávania a teda možno konštatovať, že mu ani nevznikli účelne vynaložené trovy.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.